

EUROOPAN PARLAMENTTI

2009 - 2014

Istuntoasiakirja

A7-0453/2013

6.12.2013

MIETINTÖ

ympäristössä olevaa muovijätettä koskevasta eurooppalaisesta strategiasta
(2013/2113(INI))

Ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunta

Esittelijä: Vittorio Prodi

SISÄLTÖ

	Sivu
EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS	3
PERUSTELUT	11
TYÖLLISYYDEN JA SOSIAALIASIOIDEN VALIOKUNNAN LAUSUNTO	14
VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS.....	18

EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

ympäristössä olevaa muovijätettä koskevasta eurooppalaisesta strategiasta (2013/2113(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon jätteistä ja tiettyjen direktiivien kumoamisesta 19. marraskuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/98/EY (jätehuollon puitedirektiivi),
- ottaa huomioon 6. syyskuuta 2006 paristoista ja akuista sekä käytetyistä paristoista ja akuista ja direktiivin 91/157/ETY kumoamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/66/EY,
- ottaa huomioon polykloorattujen bifenyyliden ja polykloorattujen terfenyyliden (PCB/PCT) käsittelystä 16. syyskuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/59/EY,
- ottaa huomioon romuajoneuvoista 18. syyskuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/53/EY,
- ottaa huomioon ympäristön, erityisesti maaperän, suojelusta käytettäessä puhdistamolietettä maanviljelyssä 12. kesäkuuta 1986 annetun neuvoston direktiivin 86/278/ETY,
- ottaa huomioon pakkauksista ja pakkausjätteistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 94/62/EY (pakkausedirektiivi),
- ottaa huomioon jätteiden siirrosta 14. kesäkuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1013/2006,
- ottaa huomioon tiettyjen vaarallisten aineiden käytön rajoittamisesta sähkö- ja elektroniikkalaitteissa 8. kesäkuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/65/EY,
- ottaa huomioon kaatopaikoista 26. huhtikuuta 1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/31/EY,
- ottaa huomioon jätteenpoltosta 4. joulukuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/76/EY,
- ottaa huomioon sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta 4. heinäkuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2012/19/EU,
- ottaa huomioon kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelystä ja rajoituksista 18. joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1907/2006 (REACH),
- ottaa huomioon yhteisen meriympäristöpolitiikan puitteista 17. kesäkuuta 2008 annetun

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/56/EY (meristrategiapuitedirektiivi),

- ottaa huomioon 13. syyskuuta 2011 antamansa päätöslauselman tehokkaasta eurooppalaisesta raaka-ainestrategiasta¹,
  - ottaa huomioon 13. helmikuuta 2012 annetun komission tiedonannon ”Innovointistrategia kestävästä kasvusta varten: biotalousstrategia Euroopalle” (COM(2012)0060),
  - ottaa huomioon 26. tammikuuta 2011 annetun komission tiedonannon ”Resurssitehokas Eurooppa – Eurooppa 2020 -strategian lippulaivahanke” (COM(2011)0021) sekä Euroopan parlamentin 24. toukokuuta 2012 antaman päätöslauselman resurssitehokkaasta Euroopasta²,
  - ottaa huomioon komission tiedonannon ”Luonnonpääoma elämämme turvaajana: luonnon monimuotoisuutta koskeva EU:n strategia vuoteen 2020” (COM(2011)0244) ja Euroopan parlamentin 20. huhtikuuta 2012 antaman päätöslauselman ”Luonnonpääoma elämämme turvaajana: luonnon monimuotoisuutta koskeva EU:n strategia vuoteen 2020”³,
  - ottaa huomioon komission vihreän kirjan ympäristössä olevaa muovijätettä koskevasta eurooppalaisesta strategiasta (COM(2013)0123),
  - ottaa huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen xxxx/2013 yleisestä unionin ympäristöalan toimintaohjelmasta vuoteen 2020,
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
  - ottaa huomioon ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan mietinnön ja työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan lausunnon (A7-0453/2013),
- A. toteaa, ettei muovijätettä käsitellä erikseen EU:n lainsäädännössä ja että muovijätteen katsotaan kuuluvan yleiseen jätevirtaan sen erityispiirteistä huolimatta; katsoo, että tämän tyyppistä jätettä ei enää tulisi pitää vain jätteenä, vaan raaka-aineena;
- B. ottaa huomioon, että muovien kirjo muuttuu yhä moninaisemmaksi ja että niiden käyttö yleistyy koko ajan, mikä johtaa jätemäärien kasvuun ja lisääntyvään yhdistymiseen muiden materiaalien ja yhdisteiden kanssa; ottaa huomioon, että muovijätettä kertyy suuria määriä (Atlantissa ja Tyynessä valtameressä kelluu noin 80 megatonnia muovijätettä) ja että muovijäte voi säilyä ympäristössä satojen vuosien ajan aiheuttaen myrkyllisiä reaktioita ja vapauttaen ekosysteemeihin ja sitä kautta ravintoketjuun umpieritysjärjestelmää häiritseviä aineita, karsinogeeniä, mutageeneja tai perimän muutoksia aiheuttavia aineita, nanohiukkasia sekä pysyviä orgaanisia yhdisteitä; katsoo, että ainoastaan vuonna 2010 EU:n markkinoille päästettiin 95,5 miljoonaa muovipussia, joista suurin osa kertakäyttöisiä, vaikka niiden käyttöä on rajoitettu tai kielletty monissa maissa;

---

¹ EUVL C 51 E, 22.2.2013, s. 21.

² Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0223.

³ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0146.

- C. toteaa, että EU:n jätelainsäädännön huono täytäntöönpano ja valvonta jäsenvaltioissa, asiaankuuluvien tavoitteiden ja hintamekanismien puute, kierrätysmateriaalin sisäisen kysynnän riittämättömyys, muovijätteen laitton polkumyynti, laitton vienti ja puutteellinen varastointi, kuljetus ja käsittely ovat aiheuttaneet suurta vahinkoa ihmisten terveydelle ja ympäristölle maailmanlaajuisesti, meriluonto mukaan luettuna, ja lisänneet jätteiden vientiä, materiaalien hävikkiä ja työllisyyden heikentymistä EU:ssa;
- D. ottaa huomioon, että muovijätteen sijoittamista kaatopaikoille koskevalla kiellolla ei sinänsä varmisteta, että raaka-aineita hyödynnetään toivotulla tavalla, jos kyseiset jätemäärät siirretään sen sijaan jätteenpolttolaitoksiin;
- E. katsoo, että muovijätteen tapauksessa olisi pyrittävä ehkäisemään ja vähentämään niiden syntymistä ja edistettävä sitä, että tuottajat valitsevat vaihtoehtoisia ja kestävämpiä materiaaleja suunnitellessaan tuotteitaan;
- F. toteaa, että muovituotteiden ekologinen innovointi ja suunnittelu ovat keskeisellä sijalla unionin kilpailukyvyyn kannalta ja ne auttavat teollisuutta mukautumaan raaka-aineiden korkeiden hintojen ja materiaalien vähyyden aiheuttamiin paineisiin; toteaa, että ne auttavat myös keskeisten kehitystä vauhdittavien teknologioiden kehittämisessä kestävää yhteiskuntaa varten;
- G. toteaa, että EU voisi hyötyä työpaikkojen luomisen ja kasvun muodossa päättäväisistä toimista, joilla siirrytään tehostetun kierrättämisen kautta kohti tasapainoista ja resurssitehokasta, myrkyttöä ”kehdosta kehtoon” kierrättävää taloutta, joka perustuu myrkyttömien jätteiden hyödyntämiseen raaka-ainelähteinä; toteaa, että muovijätteen kierrätyksen taloudellinen potentiaali on nykyisin paljon suurempi kuin muovisen pakkausjätteen osalta saavutettu 33 prosenttia ja kaiken muovijätteen osalta saavutettu 25 prosenttia; toteaa, että korkea kierrätysaste voi olla hyödyksi, kun raaka-aineista tulee pulaa;
- H. ottaa huomioon, että muoviteollisuus työllistää EU:ssa noin 1,6 miljoonaa ihmistä;
- I. ottaa huomioon, että Eurooppa 2020 -strategiassa peräänkuulutetaan älykästä, kestävää ja osallistavaa kasvua;
1. pitää myönteisenä komission vihreää kirjaa ja toteaa, että EU:n lainsäädännössä on toteuttava muovijätettä koskevia erityistoimia; katsoo myös, että jätteitä koskevan tämänhetkisen lainsäädännön täytäntöönpanoa ja valvontaa on yhtenäistettävä, virtaviivaistettava ja tehostettava erityisesti jätehierarkian – jätteiden syntymisen ehkäisemisen, niiden uudelleenkäytön, kierrätyksen ja talteenoton – osalta etenkin niissä jäsenvaltioissa, jotka eivät ole vielä saavuttaneet voimassa olevia päämääriä ja tavoitteita;
  2. katsoo, että strateginen suunnittelu voi toimia tehokkaan jätehuollon lähtökohtana;
  3. korostaa, että jotta EU:n suhtautuminen jätevirtoihin ja kierrätystalouteen saataisiin entistä paremmin vastaamaan käynnissä olevaa lainsäädännön ”kuntokartoitusta”, ja koska noin 40 prosenttia muovijätteistä on peräisin pakkauksista ja enimmäkseen kertakäyttöisistä tuotteista ja pakkausdirektiivi on ainoa direktiivi, jossa muovijätteen keräämiselle asetetaan tietty tavoite, direktiiviä on tarkistettava nopeasti tekemällä muovijättenormeista

tiukempia kuin tuotteita koskevista säännöistä ja normeista; katsoo, että tästä syystä komission olisi tulevia ehdotuksia laatiessaan otettava huomioon, että muovijäte ei yleensä ole homogeeninen materiaali, vaan nämä jätevirrat koostuvat todellisuudessa useista eri materiaaleista ja lisäaineista sekä erilaisista muoviyhdisteistä, jotka edellyttävät erilaista käsittelyä; toteaa kuitenkin, että vaikka muovipakkaukset helpottavat tuotteiden laadun ylläpitämistä ja pidentävät niiden myyntiaikaa, ne eivät aina ole tarpeen tuotteen säilyvyyden kannalta;

4. korostaa, että muovijätettä koskevassa lainsäädännössä olisi ensiksi pyrittävä vähentämään jätteen määrää, joten sitä olisi tarkistettava seuraavasti;
  - erityiset eri muovijätevirtoja (esimerkiksi elektroniikkalaiteromu, romuajoneuvot, pakkaukset, maatalousjäte, rakennusjäte ym.) koskevat sitovat keräämis- ja lajittelutavoitteet (jotka saattavat kohota jopa 80 prosentin kunnianhimoiselle tasolle) sekä pakolliset kierrätettävyyttä koskevat vaatimukset (joilla täsmennetään mekaanisen/orgaanisen kierrätyksen ja talteenoton/polttamisen erot); päämääränä olisi oltava edistysellinen ja kunnianhimoinen tavoite, jonka mukaan vuoteen 2020 mennessä kierrätysmuovissa ei olisi sellaisia vaarallisia lisäaineita, joita ei enää saa käyttää uusissa tuotteissa; eräät jäsenvaltiot tarvitsevat siirtymäaikoja Euroopan tasolla asetettujen päämäärien saavuttamiseksi;
  - EU:n laajuinen keräyksen, lajittelun ja yleisen jätehuollon yhdenmukaistaminen, jotta luodaan jätehierarkian mukaiset tasapuoliset kilpailuedellytykset, mukaan luettuna kierrätyksen teknisten, lainsäädännöllisten, hallinnollisten ja taloudellisten esteiden poistaminen;
  - materiaalien erityinen merkitseminen, jolla annetaan kuluttajille tietoa niiden mekaanisesta tai orgaanisesta kierrätettävyydestä, sekä tietoa lajittelun ja kierrätyksen lisäämisestä; ja
  - vaatimukset, jotka koskevat kertakäyttöisten ja lyhytikäisten muovituotteiden korvaamista uudelleenkäytettävillä ja kestävämmillä materiaaleilla;
5. on samaa mieltä siitä, että muovijätettä olisi pidettävä arvokkaana raaka-aineena niin, että edistetään sen uudelleenkäyttöä, kierrätystä ja talteenottoa huolehtimalla asianmukaisen markkinaympäristön luomiseen tarvittavista olosuhteista; kehottaa komissiota tekemään vuoteen 2014 mennessä ehdotuksia, joilla lopetetaan kierrätettävän ja talteen otettavan jätteen vieminen kaatopaikalle vuoteen 2020 mennessä ilman, että energian talteenottoa koskevaa vaihtoehtoa suositaan kierrätyksen kustannuksella ja varmistetaan että energiatehokkuusvaatimuksia sovelletaan kaikkiin vaihtoehtoihin; katsoo, että edellä mainittujen kierrätystä koskevien tavoitteiden ohella on siksi oleellista ottaa käyttöön asianmukaisia toimenpiteitä, joilla vähennetään kierrätettävien, kompostoitavien ja biologisesti hajoavien muovien polttamista, jotta voidaan optimoida kunkin muovityypin elinkaari jätehierarkiaa noudattaen; toteaa, että tämä kääntäisi myös kestävämmän kehityksen, jossa on tähän saakka asetettu etusijalle kokonaan uusien tuotteiden käyttö kalliimpiin kierrätettyihin tuotteisiin nähden; korostaa, että tuotteiden kierrätettävyyys ja korjattavuus olisi otettava huomioon jo niiden suunnitteluvaiheessa; kehottaa komissiota siksi ehdottamaan suunnitteluun liittyviä toimia, joilla parannetaan tuotteiden

ympäristövaikutuksia kokonaisuudessaan, estetään liiallisten jätteiden syntyminen ja edistetään kierrätysmarkkinoita; katsoo, että muovituotteet olisi joka tapauksessa suunniteltava mahdollisimman kestäviksi ottamalla huomioon tuotteen koko elinkaari; katsoo, että tässä mielessä komission olisi harkittava uuden muovijätteitä koskevan lainsäädännön puitteissa jätteiden kaatopaikoille sijoittamista koskevien tarkastusten tiukentamista vuoteen 2020 mennessä sekä polttolaitoksissa toteutettavien tarkastusten lisäämistä;

6. vaatii, että muovijätettä hyödynnetään energian talteenotossa vain, jos kaikki muut mahdollisuudet on käytetty ja jos käytetään asianmukaisilla puhdistuslaitteilla varustettua tekniikkaa ympäristölle ja ihmisten terveydelle aiheutuvien vahinkojen ehkäisemiseksi;
7. katsoo, että kaikkein vaarallisimmat muovit, jotka tieteellisen näytön perusteella ovat kaikkein haitallisimpia ihmisten terveydelle ja ympäristölle (kuten pienet muovihelmet ja oxo-biohajoavat muovit) ja joiden sisältämät raskasmetallit ja muut aineet voivat myös vaikeuttaa kierrätysprosesseja, olisi poistettava markkinoilta asteittain tai kiellettävä kokonaan mahdollisimman nopeasti ennen vuotta 2020 uudelleenkäytettävien ja kierrätettyjen materiaalien markkinoiden kehittämiseksi, ja katsoo, että näiden erillinen kerääminen olisi pantava toimeen välittömästi; katsoo tässä yhteydessä, että vaarallisten muovien ja lisäaineiden korvaamista olisi tuettava myös tiettyjen vaarallisten aineiden käytön rajoittamisesta sähkö- ja elektroniikkalaitteissa annetussa direktiivissä olevan rajoitettavien aineiden luettelon laajentamisen kautta; katsoo myös, että kuten unionin kansalaisten (ja kuluttajien) valtaosa on pyytänyt¹, nyt on viimeinkin vähennettävä reilusti kertakäyttöisten, kierrätykseen kelpaamattomien, biologisesti hajoamattomien ja kompostointikelvottomien muovipussien käyttöä ja mahdollisuuksien mukaan lopetettava se kokonaan ja että on tärkeää puuttua jätteen syntymiseen liittyvään haasteeseen tehokkaammilla toimilla kertakäyttötuotteiden liiallisen kulutuksen ja niiden vastuuttoman hävittämisen vähentämiseksi;
8. palauttaa mieliin, että maailmassa, jossa luonnonvarat, viljelymaa mukaan lukien, ovat käymässä yhä niukemmiksi, kestävä kehitys saavutetaan vähentämällä absoluuttisesti luonnonvarojen kulutusta eikä vain korvaamalla yhden luonnonvarat toisilla; korostaa, että on toteutettava asianmukaisia toimia biologisesti hajoavien, biopohjaisten ja kompostoitavien muovien käytön edistämiseksi edellyttäen, ettei niiden tuotanto vaikuta kielteisesti ihmisten ja eläinten kulutukseen tarkoitettuun maataloustuotantoon tai ympäristöön; korostaa myös tarvetta hyödyntää jo vakiintuneita eurooppalaisia standardeja (esimerkiksi CEN 13432), joiden avulla voidaan lajitella paremmin hajoavat muovit, biologisesti hajoavat muovit ja kompostoitavat muovit ja tarjota selkeämpää tietoa niiden ominaisuuksista, kierrätettävyydestä ja uudelleenkäyttömahdollisuuksista kuluttajille, kierrättäjille ja jätehuoltoalan palveluntarjoajille;
9. kehottaa lisäämään julkisia ja yksityisiä investointeja tutkimukseen ja tekniikkaan, jonka

¹ Kuulemistilaisuus muovipussien käytön vähentämistä koskevista vaihtoehtoista ja biohajoavuuden vaatimuksista pakkauksista ja pakkausjätteestä annetussa direktiivissä 94/62/EY sekä biohajoavien pakkaustuotteiden näkyvyydestä kuluttajille – tilastot:

http://ec.europa.eu/environment/waste/packaging/pdf/statistics_consultation.xls

avulla pyritään saamaan aikaan kestävä kehityksen kannalta entistä parempia muoveja (eli kuluttamaan vähemmän raaka-ainetta laadusta, uudelleenkäytettävyydestä ja kierrätettävyydestä tinkimättä) ja integroimaan eri tyypit entistä paremmin tuotantoprosesseihin ja uudelleenkasittelytoimiin ilman, että tämä vaikuttaa materiaalien laatuun; katsoo, että tarvitaan myös uutta tekniikkaa, jotta voidaan parantaa muovien biologisia hajoamisprosesseja, jätteiden lajittelumenetelmiä, prosessointia, mekaanista kierrätystä, muovin keräämistä valtameristä, ekosuunnittelua ja älykkäitä pakkauksia; katsoo, että Horisontti 2020 -ohjelma voisi tarjota mahdollisuuksia vastata tähän tärkeään yhteiskunnalliseen tarpeeseen ja että saavutettavat edut voisivat olla merkittäviä sekä ympäristön että kansalaisten kannalta, kun voitaisiin luoda uutta taloudellista toimintaa (esimerkiksi ihmistyövoimalla toteutettua laadukasta jätteiden lajittelua) sekä vähentää meriin päätyviä jätteitä ja terveysriskejä; korostaa, että tämä voi avata erityisesti nuorille mahdollisuuksia päästä uusille toimialoille ja sitä kautta työmarkkinoille; huomauttaa, että soveltamalla täysimääräisesti EU:n jätelainsäädäntöä voitaisiin säästää 72 miljardia euroa vuodessa, kasvattaa EU:n jätehuolto- ja kierrätysalan vuotuista liikevaihtoa 42 miljardilla eurolla ja luoda yli 400 000 työpaikkaa vuoteen 2020 mennessä; korostaa, että myös muut EU:n rahastot voivat edistää merkittävästi keräys- ja kierrätysinfrastruktuurin rakentamista, jos niissä noudatetaan johdonmukaisesti jätealan puitteidirektiivin jätehierarkiaa;

10. kannattaa toimenpiteitä, joilla kannustetaan muovin kierrättämiseen, koska se on paras vaihtoehto ympäristötavoitteiden saavuttamiseksi; kehottaa sisällyttämään nykyistä useampiin julkisiin hankintoihin tarjouskilpailuihin, EU:n toimielinten tarjouskilpailut mukaan luettuna, selviä vaatimuksia muovituotteiden kierrätyksestä sekä kierrätetyn muovin käytön suosimisesta aina kun mahdollista;
11. katsoo, että muovijätteen laittoman viennin ja polkumyynnin estämiseksi sekä komission että jäsenvaltioiden on toteutettava rohkeampia toimia, mukaan lukien EU:n kuljetussäännösten entistä tiukempi täytäntöönpano sekä valvonnan ja tarkastusten tiukentaminen satamissa ja kaikissa jätteidenkäsittelylaitoksissa, ja kohdennettava toimet laittomaksi epäiltyihin kuljetuksiin torjumalla jätteiden vientiä niiden uudelleenkäyttöä varten (pääosin romuajoneuvot ja elektroniikkalaiteromu) sekä varmistamalla, että vienti suuntautuu vain sellaisiin laitoksiin, jotka täyttävät jätteiden siirrosta annetun asetuksen 49 artiklassa säädetyt ympäristön kannalta hyväksyttävää jätehuoltoa koskevat vaatimukset; toteaa, että laajennetun tuottajavastuun periaatteen soveltamisella sekä kuluttajien tietämyksellä on oma merkityksensä laittoman tuonnin estämisessä ja ympäristössä olevan muovijätteen huomattavassa vähentämisessä; katsoo myös, että EU:n pitäisi edistää johdonmukaista jätehuoltoa kaikilla mahdollisilla kansainvälisillä foorumeilla samoin kuin kansainvälisissä sopimuksissa ja laitoksissa; korostaa, että EU:n olisi johdettava maailmanlaajuisia aloitetta, jolla seurataan valtamerien roskaantumista ja vähennetään sitä merkittävästi; pitää myös tärkeänä, että saatavissa ovat jätevirtoja koskevat luotettavat ja vertailukelpoiset tiedot sekä jätteiden siirrosta unioniin ja unionista samoin kuin määristä ja hallintajärjestelmistä;
12. katsoo, että kierrätysinfrastruktuurien rahoitus olisi asetettava etusijalle kaatopaikkojen käytön ja jätteiden polttamisen sijasta ottaen luonnollisesti huomioon kunkin yhteisön tarpeet; kannustaa Euroopan kuntia ja paikallisviranomaisia, muoviteollisuutta sekä kierrätys- ja jätehuoltoalaa tekemään kaiken voitavansa motivoituneesti ja kannustaakseen

kansalaisia ja yrityksiä muovijätteen kierrätykseen perustuvan talousmallin omaksumiseksi aloittamalla se laajalla keskustelulla tuotteiden suunnitellusta vanhenemisesta edistämällä helppoja ja tehokkaita jaottelu-, keräys-, uudelleenkäyttö- ja kierrätysmalleja ja perustamalla riittävästi muovijätteen keräyspisteitä erityisesti rannikkoalueille ja ympäristön kannalta haavoittuville alueille aloittaen tärkeysjärjestyksessä niistä alueista, jotka jäsenvaltiot ovat julistaneet suojelualueiksi ja/tai kansallispuistoiksi; katsoo myös, että ne voisivat antaa tärkeän panoksen muovijätteen käsittelyn yhdenmukaistamiselle koko unionissa sopimalla yhteisistä normeista ja käytännöistä; kehottaa alueellisia viranomaisia yhteistyöhön yhdennetyn jätehuoltosuunnittelun suhteen siellä, missä se on ympäristön ja talouden kannalta toteuttamiskelpoista, sekä edistämään erityisesti ”maatalouden jätehuoltopisteiden” perustamista maatalouden muovijätevirroille (esimerkiksi kasvihuonemuovit);

13. kannattaa tiedon levittämisen edistämiseksi konkreettisia toimia ja kampanjoita, kuten muovijätteen eurooppalaista teemapäivää, jolloin kansalaiset voisivat palauttaa kuinka suuren määrän muovijätteitä tahansa ennalta määrättyihin pisteisiin esimerkiksi sopivaa rahallista korvausta vastaan; katsoo, että näin voitaisiin varmistaa kierrätettävän muovin saanti ja parantaa suuren yleisön tietämystä kierrätyksestä ja luonnonvarojen tehokkaammasta käytöstä; katsoo, että tapahtumaan voisi liittyä myös siivoustalkoita (esimerkiksi rantojen puhdistusta), joka olisi symbolinen toimi muovijätteen aiheuttaman saastumisen hillitsemiseksi; kehottaa yhdistämään tämäntyyppiset tapahtumat jätteen syntymisen ehkäisemisen eurooppalaiseen teemaviikkoon ja tulevaan Clean Up -tapahtumaan; suhtautuu myönteisesti komission MARELITT-pilottihankkeeseen, jonka tarkoituksena on poistaa roskia Euroopan neljästä aluemerestä ja vähentää merissä olevien muoviroskien ympäristö-, terveys-, talous- sekä sosiaalisia vaikutuksia; kehottaa komissiota tehostamaan vuoropuhelua muun muassa niiden kolmansien maiden kanssa, joilla on aluevesiä Mustallamerellä, jotta merissä olevien muoviroskien ongelmaan voidaan puuttua tehokkaammin;
14. korostaa, että ennen ympäristöpolitiikkaa, ekoinnovointia, jätehuoltoa ja biotaloutta koskevia uusia EU:n tason aloitteita olisi laadittava perusteelliset vaikutusten arvioinnit – mukaan lukien niiden sosiaalisista seurauksista ja työmarkkinamahdollisuuksista – joissa keskitytään erityisesti työpaikkojen luomismahdollisuuksiin sekä perus- ja ammattikoulutuksen alalla tarvittaviin toimiin vihreiden työpaikkojen luomiseksi;
15. muistuttaa, että jäsenvaltioiden olisi talous- ja ympäristönäkökohtia yhteen sovittaessaan tuettava aloitteita, joilla edistetään sellaisten alojen kehittämistä, joilla on parhaat mahdollisuudet luoda runsaasti ihmisarvoisia työpaikkoja ja jotka edesauttavat Eurooppa 2020 -strategian mukaisesti siirtymistä kestäväan talouteen ja kestävien ja laadukkaiden työpaikkojen luomista vähemmän raaka-aineita kuluttavassa taloudessa; kehottaa alue- ja paikallisviranomaisia koordinoimaan julkisten palvelujen tarjontaa ja ympäristötavoitteita, jotta voidaan saavuttaa useita tavoitteita ja edistää samalla vihreiden työpaikkojen luomista;
16. pitää työmarkkinoiden tulevien tarpeiden ja ammattitaitotarpeiden tunnistamista ensisijaisena kysymyksenä; korostaa tarvetta ottaa käyttöön strategioita, joilla työntekijöiden ammattitaito saadaan vastaamaan työmarkkinoiden tulevia tarpeita; korostaa tässä yhteydessä, että tarvitaan tasoltaan asianmukaista koulutusta ja

ammattitaitoa, jotta voidaan edistää ekoinnovointia ja EU:n jätelainsäädännön asianmukaista täytäntöönpanoa ja kyetään näin vastaamaan vähemmän luonnonvaroja kuluttavaan talouteen siirtymiseen liittyviin haasteisiin; kehottaa jäsenvaltioita sisällyttämään kierrätystalousmallin ammatillisen koulutuksen järjestelmiinsä; toteaa, että koulutuksella voidaan parantaa kierrätysalan työpaikkojen arvostusta ja edistää työntekijöiden pysymistä työssään sekä terveys- ja turvallisuuskäytäntöjä; muistuttaa tässä yhteydessä, että Euroopan sosiaalirahaston avulla olisi edistettävä ammatillista koulutusta ja työhön perustuvaa oppimista ja autettava näin tyydyttämään kestävien ja laadukkaiden työpaikkojen kysyntä vähemmän luonnonvaroja kuluttavilla aloilla komission helmikuussa vuonna 2013 esittelemän sosiaalisten investointien paketin mukaisesti;

17. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

PERUSTELUT

Unionin muoviteollisuuden liikevaihto on noin 300 miljardia euroa vuodessa, ja ala työllistää 1,54 miljoonaa ihmistä. Alan jätteitä koskevat tiedot ovat edelleen epäyhtenäisiä. Vuonna 2008 jätteitä syntyi Euroopan komission mukaan 25 miljoonaa tonnia ja vuonna 2010 EEA:n mukaan 13 miljoonaa tonnia. Ilman vertailukelpoisia tietoja muovien tuotannosta, keräämisestä, lajittelusta, kierrätyksestä, talteenotosta ja käsittelystä on vaikea muotoilla tavoitteellista ja tehokasta politiikkaa, mikä koskee erityisesti laittomien jätevirtojen vastaisia toimia. On ilmeistä, että muovin ympäristövaikutusta aliarvioidaan edelleen.

Tämä vihreä kirja antaa osana jätevirtoja koskevien direkttiivien käynnissä olevaa "kuntotarkastusta" juuri sopivalla hetkellä mahdollisuuden pyrkiä johdonmukaiseen ja kunnianhimoiseen lainsäädännön yhdenmukaistamiseen. Siksi ensimmäisenä askeleena pitäisi olla sellaisen muovijätteitä koskevan EU:n erityisen lainsäädännön aikaansaaminen, jossa asetetaan asiaan liittyviä tavoitteita, ja samalla nykyisiä sääntöjä on pantava täytäntöön tiukasti.

Kun otetaan huomioon, että noin 40 prosenttia jätteistä tulee pakkauksista, arviointi on syytä aloittaa niistä. Muovijätteelle ei ole asetettu mitään tavoitteita lukuun ottamatta vuoden 1994 jälkeen muuttumattomana pysynyt pakkauksia ja pakkausjätettä koskevaa direktiiviä, jossa kerättävän muovin osuudeksi asetettiin kiinteästi 22,5 prosenttia. On aika mukauttaa normeja tuotantoa koskevaan uuteen todellisuuteen ja sovittaa ne yhteen muiden alojen ympäristövelvoitteiden kanssa ottaen huomioon jätteitä koskevan puitedirektiivin mukainen jaottelu. Jos pakkauksia ja pakkausjätettä koskevan direktiivin rakennetta ei muuteta niin, että kauppaa, teollisuutta ja kilpailua koskevat normit erotetaan ympäristövelvoitteista, 40 prosenttia ongelmasta jää käsittelemättä. Direktiivin tarkistuksen olisi katettava sellaista ekologista suunnittelua koskevat normit, joka mahdollistaa jätteiden keräämisen ja lajittelun tehokkaan kierrätyksen mahdollistavalla tavalla niin, että käytetään uutta tekniikkaa (kuten infrapuna- ja erityismerkintöjä) ja kierrätyskelpoisia materiaaleja. Samalla Euroopan teollisuus voisi asettaa normeja ja samalla säilyttää globaalin kilpailukykyensä tai jopa parantaa sitä.

Lisäksi alan olisi tehostettava toimia tietojen avoimuuden parantamiseksi, jotta voidaan määritellä selvästi sen markkinoille tuomien tuotteiden ominaisuudet. Lajittelun helpottamiseksi kuluttajien on tiedettävä, onko heidän ostamansa muovi kierrätettävää, kompostoitavaa tai biologisesti hajoavaa ja voidaanko se ottaa talteen. Tällainen innovointi vauhdittaisi tutkimusta ja kehittämistä ja edistäisi työpaikkojen luontia ja hyödyttäisi samalla ympäristöä. Kaikki tämä auttaisi toteuttamaan jätehierarkian, ja samalla kierrätys seuraisi muovien uudelleenkäyttöä ja olisi etusijalla polttamalla tapahtuvaan energian talteenottoon nähden. Yleisen näkemyksen mukaan kaatopaikkoja ei pidä edes ottaa huomioon toteuttamiskelpoisena muovijätteiden käsittelyvaihtoehtona. Toivomme, että niiden kieltämiselle asetetaan selvä määräaika (ehdotamme vuotta 2020 ottaen huomioon, että joillakin jäsenvaltiolla on edelleen ongelmia laajalle levinneen jätteiden erillisen keräyksen vuoksi, eivätkä ne pysty käyttämään muita vaihtoehtoja).

Muovi on liian arvokas raaka-aine sijoitettavaksi kaatopaikoille tai poltettavaksi. Jos

haluamme tehdä resurssitehokkuutta koskevasta eurooppalaisesta lippulaivahankkeesta johdonmukaisen ja toteuttaa kierrätykseen perustuvan talouden myös muovin osalta, meidän on lopetettava tukemme tietyille ei-kestävää käyttöä edistävillä toimilla, kuten kaatopaikkojen käytölle ja kierrätyskelpoisen muovin polttamiselle.

E erityisen tärkeää on määritellä, mitä talteenotto sisältää. On myös poistettava harhakuva, että se olisi yhdenveroinen menettely kierrätyksen kanssa (erityisesti, jos talteenotolla tarkoitetaan energian ottamista talteen muovien polttamisen avulla). Kyse ei pitäisi olla ”joko tai” -ratkaisusta, vaan sen sijaan lineaarisesta prosessista, jolla edistetään ensiksi vähentämistä ja sitten uudelleenkäyttöä ja lopuksi kierrätystä. Miten kierrätetystä muovista saadaan entistä houkuttelevampaa, kun todelliset markkinahinnat ovat liian korkeita, jotta uudelleenkäytetty muovi saataisiin nykyistä paremmin mukaan uuden muovin tuotantoon? Miksi kierrätetty muovi on kalliimpaa kuin uusi? Eikö kierrätystä pitäisi siksi kannustaa (tähänastiseen) polttamiseen nähden niin, että kierrätettävän ja biologisesti hajoavan muovin polttamisesta tulee kallista ja epämuodikasta? Lopullisen analyysin mukaan se on yhä yleisempi ongelma. Mitä unioni aikoo tehdä polttolaitoksilleen, joita on ylläpidetty suorin tai epäsuorin tuin, niiden ylikapasiteetin käsittelemiseksi? On aika tukea niiden sijaan kierrätyslaitoksia suorilla ja epäsuorilla tuilla. Meidän on tuotava markkinoille entistä enemmän kierrätettyä materiaalia, jotta voidaan pienentää sen tuotannon yksikkökustannuksia. Siitä on tehtävä entistä toimivampi osa nykyistä järjestelmää, ja samalla on luotava entistä ympäristöystävällisempiä työpaikkoja.

Kun otetaan käyttöön tavoitteita, kuten kierrätetyn muovin 75 prosentin osuus ennen vuotta 2020, pakolliset kierrätettävyyttä koskevat vaatimukset ja erityiset kierrätystä helpottavat merkinnät, samalla käynnistetään keskustelu ja vauhditetaan entistä kehittyneempien ja tehokkaampien jätevirtojen hallintajärjestelmien käyttöönottoa. Prosessia edistetään (ja tavoitteiden saavuttaminen varmistetaan) myös rahoittamalla tutkimusta ja kehittämistä, joka liittyy kierrätys-, keräämis- ja lajittelumenetelmien parantamiseen sekä kehittyneisiin materiaaleihin, mikä koskee erityisesti niiden uudelleenkäytettävyyttä ja kestävyyttä.

Tähän malliin sopimattomat muovityypit, ympäristölle ja ihmisten terveydelle vaarallisimmat tyypit sekä resurssitehokkuutta koskevan etenemissuunnitelman kanssa ristiriidassa olevat tyypit, kuten oxo-biohajoavat, pienet muovihelmet ja kertakäyttöiset muovit, on poistettava vähitellen markkinoilta ja kiellättävä kokonaan.

Toinen keskeinen vaihe on varmistaa yhteinen sitoutuminen kansalaisilta, tuottajilta ja julkishallinnoilta sekä ammattialajärjestöiltä. Tässä kehyksessä on myös erittäin tärkeää parantaa tietämystä julkista tietämystä lisäävien tiedotuskampanjoiden avulla, jollainen on esimerkiksi muovijätteen eurooppalainen teemapäivä. Suurinta panosta asiassa edellytetään paikallisviranomaisilta. Ne vastaavat kaikkien muovin käsittelyyn liittyvien toimien järjestämisestä, mikä koskee paitsi kotitalousjätettä myös teollista ja vaarallista jätettä sekä etenkin rannikko- ja meriympäristössä sijaitsevien laitosten jätettä.

Meriympäristön jäte on vakava ongelma, jota mikään kampanja ei pysty yksin ratkaisemaan. Vapaaehtoistoimet ovat ratkaisevia, kun parannetaan tietämystä ja edistetään erilaista ja vastuullista menettelyä merten hoidossa sekä biologisen monimuotoisuuden säilyttämistä, mikä on tärkeää myös elintarvikkeiden saatavuuden kannalta.

Osa ongelmasta liittyy kansainväliseen liikenteeseen ja Baselin yleissopimuksen

puutteelliseen täytäntöönpanoon. Tämä ulottuvuus edellyttää entistä vahvempaa sitoutumista sekä EU:lta että kansallisilta hallituksilta. Voimme aloittaa varmistamalla virtojen entistä tiukemman valvonnan ja entistä selvemmat säännöt kansainvälisissä sopimuksissamme, mikä koskee myös muita kuin välittömästi asiaan liittyviä aloja, kuten teknologian jakamista ja koulutusta. Meidän on edistettävä entistä ympäristöystävällisempiä materiaaleja, prosesseja ja hankkeita, jotta unionin normit otettaisiin käyttöön koko maailmassa.

18.10.2013

TYÖLLISYYDEN JA SOSIAALIASIOIDEN VALIOKUNNAN LAUSUNTO

ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnalle

ympäristössä olevaa muovijätettä koskevasta eurooppalaisesta strategiasta (2013/2113(INI))

Valmistelija: Jean Lambert

EHDOTUKSET

Työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunta pyytää asiasta vastaavaa ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

1. ottaa huomioon, että Eurooppa 2020 -strategiassa peräänkuulutetaan älykästä, kestäväää ja osallistavaa kasvua;
2. ottaa huomioon, että muoviteollisuus työllistää EU:ssa noin 1,6 miljoonaa ihmistä;
3. katsoo, että muovin kierrätys voisi synnyttää EU:ssa arviolta noin 162 000 työpaikkaa, jos kierrätysaste kyettäisiin nostamaan 70 prosenttiin vuoteen 2020 mennessä;
4. korostaa, että ennen ympäristöpolitiikkaa, ekoinnovointia, jätehuoltoa ja biotaloutta koskevia uusia EU:n tason aloitteita olisi laadittava perusteelliset vaikutusten arvioinnit – mukaan lukien sosiaaliset seuraukset ja työmarkkinamahdollisuudet – joissa keskitytään työpaikkojen luomismahdollisuuksiin sekä perus- ja ammattikoulutuksen alalla toteutettaviin toimiin vihreiden työpaikkojen luomiseksi;
5. muistuttaa, että jäsenvaltioiden olisi talous- ja ympäristönäkökohtia yhteen sovittaessaan tuettava aloitteita, joilla edistetään ihmisarvoista työtä tarjoavien suuren työllisyyspotentiaalain alojen kehittämistä siten, että tavoitteena on Eurooppa 2020 -strategian mukaisesti edistää siirtymistä kestäväään talouteen ja kestävien ja laadukkaiden työpaikkojen luomiseen vähemmän resursseja vaativassa taloudessa; kehottaa alue- ja paikallisviranomaisia koordinoimaan julkisten palvelujen tarjonnan ja ympäristötavoitteet, jotta voidaan saavuttaa useita tavoitteita ja edistää samalla vihreiden työpaikkojen luomista;

6. korostaa, että jätealan puitedirektiiviin, pakkausdirektiiviin ja SER-direktiiviin sisältyvät tavoitteet luovat seurannaisvaikutustensa ansiosta mahdollisuuksia luoda uusia työpaikkoja eri taloudenaloilla, ja että näin ollen olisi edistettävä mainittujen alojen suotuisia toimintaympäristöjä niiden täyden työllistämispotentiaalin hyödyntämiseksi; korostaa, että työmarkkinoille pääsy uusien toimialojen kautta avaa mahdollisuuksia erityisesti nuorille; huomauttaa, että soveltamalla täysimääräisesti EU:n jätelainsäädäntöä voitaisiin säästää 72 miljardia euroa vuodessa, kasvattaa EU:n jätehuolto- ja kierrätysalan vuotuista liikevaihtoa 42 miljardilla eurolla ja luoda yli 400 000 työpaikkaa vuoteen 2020 mennessä;
7. korostaa kierrätystalousmallin mahdollisuuksia, sillä se mahdollistaa kasvun irrottamisen resurssien ehtymisestä ja on siksi elvyttävä malli, joka voi vaikuttaa kaikkiin aloihin ja toimia uusien työpaikkojen lähteenä; korostaa, että kierrätystalous edellyttää tuotesuunnittelun täydellistä muutosta ja että uudet työpaikat ovat tarpeen, jotta muutos saadaan ulottumaan tuotteen elinkaaren kaikkiin vaiheisiin ekologisesta suunnittelusta, korjaamisesta ja uudelleenpakkaamisesta aina kierrätykseen asti;
8. huomauttaa, että Euroopan tiukat sähkölaitteiden kierrätys säännöt johtavat usein siihen, että merkittävä osa sähkölaiteromusta kierrätetään Länsi-Afrikassa olosuhteissa, jotka ovat erittäin huonot sekä ihmisten että luonnon kannalta; vaatii, että EU:ssa tiukennetaan valvontaa tällaisten käytänteiden estämiseksi; katsoo, että pesemättömän ja kuluttajan jäljiltä olevan muovin tuontia koskevan ympäristölainsäädännön muutokset Kiinan ja Malesian kaltaisissa maissa voivat olla merkittävä sysäys suuremmille talteenottoa ja kierrätystä koskeville investoinneille EU:ssa ja uusien työpaikkojen luomiselle;
9. muistuttaa, että jätehuoltoa koskevan EU:n lainsäädännön täytäntöönpanon tehostaminen edistää taloudellista kehitystä ja näin ollen myös työpaikkojen luomista; korostaa, että kierrätyksellä ja uudelleenkäytöllä – jotka ovat työvoimavaltaisia aloja – voidaan luoda merkittävä määrä uusia työpaikkoja ja että niiden merkitystä olisi korostettava tarvittaessa EU:n jätealan puitelainsäädännön tarkistamisen yhteydessä;
10. korostaa kuitenkin, että kierrätysalan työllisyyspotentiaali ei saa vaarantaa ponnisteluja resurssi-intensiivisyyden ja -riippuvuuden vähentämiseksi, joka on myös uusia työllisyysmahdollisuuksia tarjoava haaste;
11. korostaa, että muovin tuotantoon (erityisesti nanoteknologian alalla) liittyvä innovointi ja sen vaikutus muovin jätehuoltoon luovat uusia työterveyteen ja työturvallisuuteen liittyviä haasteita ja kehottaa komissiota reagoimaan näihin riskeihin asianmukaisesti muovin jätehuoltoon liittyvissä tulevista toimissaan soveltamalla asianmukaisia eurooppalaisia työterveys- ja työturvallisuusstandardeja kaikkiin asianosaisiin: työntekijöihin, palveluntarjoajiin ja itsenäisiin ammatinharjoittajiin;
12. pitää työmarkkinoiden tulevien tarpeiden ja ammattitaitotarpeiden tunnistamista ensisijaisena kysymyksenä; korostaa tarvetta ottaa käyttöön strategioita, joilla työntekijöiden ammattitaito saadaan vastaamaan työmarkkinoiden tulevia tarpeita; korostaa tässä yhteydessä, että tarvitaan tasoltaan asianmukaista koulutusta ja ammattitaitoa, jotta voidaan edistää ekoinnovointia ja EU:n jätelainsäädännön asianmukaista täytäntöönpanoa ja kyetään näin vastaamaan vähemmän resursseja vaativaan talouteen siirtymiseen liittyviin haasteisiin; kehottaa jäsenvaltioita

sisällyttämään kierrätystalousmallin ammatillisen koulutuksen järjestelmiinsä; toteaa, että koulutuksella voidaan parantaa kierrätysalan työpaikkojen arvostusta ja edistää työntekijöiden pysymistä työssään sekä terveys- ja turvallisuuskäytäntöjä; muistuttaa tässä yhteydessä, että Euroopan sosiaalirahaston avulla olisi edistettävä ammatillista koulutusta ja työhön perustuvaa oppimista ja autettava näin tyydyttämään kestävien ja laadukkaiden työpaikkojen kysyntä vähemmän resursseja vaativassa taloudessa komission helmikuussa vuonna 2013 esittelemän sosiaalisten investointien paketin mukaisesti.

VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS

Hyväksytty (pvä)	17.10.2013
Lopullisen äänestyksen tulos	+ : 33 - : 2 0 : 0
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Edit Bauer, Heinz K. Becker, Jean-Luc Bennahmias, Phil Bennion, Vilija Blinkevičiūtė, Philippe Boulland, Alejandro Cercas, Ole Christensen, Minodora Cliveti, Marije Cornelissen, Emer Costello, Frédéric Daerden, Richard Falbr, Thomas Händel, Stephen Hughes, Danuta Jazłowiecka, Patrick Le Hyaric, Olle Ludvigsson, Thomas Mann, Csaba Óry, Sylvana Rapti, Licia Ronzulli, Elisabeth Schroedter, Nicole Sinclair, Jutta Steinruck, Andrea Zanoni, Inês Cristina Zuber
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Georges Bach, Sergio Gutiérrez Prieto, Anthea McIntyre, Csaba Sógor, Tatjana Ždanoka
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (187 art. 2 kohta)	Eric Andrieu, Pilar Ayuso, Eduard-Raul Hellvig

VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS

Hyväksytty (pvä)	28.11.2013
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 60 -: 1 0: 0
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Elena Oana Antonescu, Pilar Ayuso, Paolo Bartolozzi, Sandrine Bélier, Sergio Berlato, Lajos Bokros, Franco Bonanini, Biljana Borzan, Yves Cochet, Spyros Danellis, Chris Davies, Esther de Lange, Bas Eickhout, Edite Estrela, Jill Evans, Karl-Heinz Florenz, Elisabetta Gardini, Gerben-Jan Gerbrandy, Matthias Groote, Françoise Grossetête, Satu Hassi, Jolanta Emilia Hibner, Dan Jørgensen, Martin Kastler, Holger Kraemer, Corinne Lepage, Kartika Tamara Liotard, Linda McAvan, Miroslav Ouzký, Gilles Pargneaux, Andrés Perelló Rodríguez, Pavel Poc, Frédérique Ries, Anna Rosbach, Oreste Rossi, Dagmar Roth-Behrendt, Carl Schlyter, Theodoros Skylakakis, Bogusław Sonik, Claudiu Ciprian Tănăsescu, Salvatore Tatarella, Thomas Ulmer, Glenis Willmott, Sabine Wils, Marina Yannakoudakis
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Erik Bánki, Gaston Franco, Julie Girling, Eduard-Raul Hellvig, Georgios Koumoutsakos, Marusya Lyubcheva, Judith A. Merkies, Miroslav Mikolášik, James Nicholson, Alojz Peterle, Vittorio Prodi, Marita Ulvskog, Vladimir Urutchev, Anna Záborská, Andrea Zannoni
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (187 art. 2 kohta)	Kārlis Šadurskis